

Ez évben is csak GFBharisnyát vásároljunk!

Minősége a legjobb,
az árak a legolcsóbbak.

Alkalmakra
GFB extra

szébb és tartósabb a hernyó-
selyemnél. Gyári lerakat:

Pollák Testvéreknél.

szorványosan, pénz pedig szűken szivárgott
kérelmeink nyomán.

— Ha tudnák az emberek, milyen tragédiák
játsszók le a tejjhiánya miatt, a legtöbb bi-
zonyára le is mondana reggeli kávéjáról...

— Ezidőszerint

550 liter tejet, 67 Kg. kenyeret,
370 darab zsemlyét

osztunk ki naponta. Ebből kap 20 elemi isko-
la, 25 ovoda és napközi otthon, a kiskorú le-
vente otthon és 5 Stefánia védőintézet. Két
deciliter tej, 5 deka kenyér vagy fél zsemlye
kerül egy-egy gyermek elé.

— Tudnánk még racionálisabban gazdál-
kodni filléreinkkel — folytatja Szanyi, — ha
technikai akadályok nem gátolnának. Egy 2
decis tejadag, ha nyersen juthatna az iskolák-
hoz, 18 fillérbe kerülne szállítással együtt,
pasztörizálva, üvegezve, ledugaszolva, szivó-
val ellátva 27 fillérbe kerül. Sainos, az iskola-
szolgái lakások oly silányak, edények sem áll-
nak rendelkezésre, a higiénia hiánya lehetet-
lenné teszi a helyszíni forralást. Mindenütt
azonfelül megbízható személv is kellene a
munka végzésére. Csupán Új Somogyi-teleni és
a Csongrádi-sugáruiti elemi lelkes tanítónőivel
tudtuk a kérdést megoldani. Ők főzik ezeknek
a legszegényebb és legbetegbb kerületeknek
iskoláiban a kakaót.

— Mi adja a tejakciói legnagyobb jövedel-
mét?

— 1934 utolsó hónapjaiban begyűlt a Sze-
chenyi Mozi 2 filléres tejieljegveire 870.50 pen-
gő. A Belvárosi Moziból 833.42 pengő. A Korzó
Moziból 115 pengő. A színház a szezon kez-
deté óta adott 1185.07 pengőt, a város adomá-
nyozott 6500 pengőt. Míg a múlt évben magá-
nosok és egyesületek adománya 2000 pengő
volt, ezidén

az egyesületektől alig van több 10,
pengőnél, az egyházaké pedig
semmit sem adtak.

— Rettenetes gondokban és dilemmákban
élünk, akik lelünkön viseljük az akciót. Hogy
lehet igazságot tenni. Ki szemelhet ki sze-
gényt a szegények közül. Kinek adjunk. Ki-
nek ne, mikor majd minden proletárgyerek és
csecsemő életét átáldozzuk oda a 2 decis
meleg csodával. Erre a szezonra már csak 5114
pengőnk van és egy hónapra 3800 pengő kell...
Adminisztrációra pedig egy fillér se megy el,
munkáink közben végzik emberbarát ve-
gésznök és vegvészek.

Szanyi fővegység fázósan gubbasztott az el-
rettentő számok fölött. Se égen, se földön
nincs segítség pénz nélkül. De nem volna
nagy és nem volna kicsiny emberke, aki, ha
egyszer látná az éhes könnyes szemeket, a jaj-
gató anyákat, ne érezné testvérek a szenvedőt
és ne segítene.

A nagy hallgatásba beletört Szanyi elkese-
redett hangja:

Központosítani kellene a jótékonyt, leg-
alább is a gyermekjóléti intézményeket. A kis-
rongyos akciót, a tudóvészelleni harcot, sze-
génygondozásokat, nyaraltatási akciót. Csak
így lehetne igazságos programot csinálni és
a gyermek jólétét, jövőjét, fejlődését, testi-
lelki egészségét biztosítani.

I. v.

Miért jár birság a takarékoskodásért

„Vagyoneltitkolás” címen eljárást indítanak a tanyai gazdák ellen,
akik összekuporgatott filléreikből néhány négyszögöles citekföldet
vettek

(A Délmagyarország munkatársától.) Amióta
a Délmagyarország rendszeresen foglalkozik a ta-
nyai lakosság problémáival, hogy felhívja rájuk
az illetékesek figyelmét és beigazolja, hogy ezek
a kérdések a legelevenebb kapcsolatban vannak
a város életével, a szegedi tanyákon egyre foko-
zódó érdeklődéssel figyelnek a város felé. Bo-
zóki János, a Domaszéki Függetlenségi Gazdakör
elnöke, igen tekintélyes alsótanyai gazda — aki a
törvényhatósági választások alkalmával egyik leg-
népszerűbb jelöltje volt a Rassay-pártnak és
csak azért maradt kisebbségben mert a »furó-
listák» szétforgácsolták a többséget reprezentáló
ellenzéki szavazatokat — egészen megilletődve
mondja:

— A szegedi tanyákon mindenki a legnagyobb
hálával gondol a Délmagyarországra, amiért meg-
találta az összefüggést a városi és tanyai kérdé-
sek között, amiért bátor szóval sikra szállt azért
az igazságért, hogy nincs érdekellentét ezen a
téren, hogy

közös érdeke városnak, tanyának egy-
aránt a tanyai lakosság helyzetének
megjavítása.

A tanya még most nagyon messze esik a város-
tól, a tanyai kívánságok, a legjogosabbak is,
nemigen hallatszanak el a városi uccákig és ed-
dig komoly szöszölőjük nem is volt a tanyai ér-
dekeknek. A Délmagyarország az első lap Sze-
geden, amely komolyan, önzetlenül száll sikra
a tanyaért. Mi tanyaiaik, erősen hisszük, hogy a
Délmagyarország szava nem lesz pusztába kiáltó
szó, lesz fogantatja is, felfigyelnek rá az illeté-
kesek, előveszik azokat a tanyai kérdéseket és
maguk is rájönnek, hogy a sürgős megoldás első-
rendű városi érdek. Mert csak erre van szükség.
Hogy ne csak hirdessék az illetékesek a tanyai
ügyek fontosságát, hanem meg is győződjenek
róla. Ha pedig ez bekövetkezik, akkor biztosan
sor kerül a megoldásra is.

Bozóki János ezután

a legújabb gazdasérelméről

beszélt. Érdekes sérelem ez, készségesen hívjuk fel
rá azoknak a figyelmét, akik intézik az ügyeket
és nem győzik hirdetni, hogy segíteni kell min-
denfelé könnyítéssel a válságba került gazda-
társadalom helyzetén.

Az utóbbi időben egyre-másra idézik be a
szegedi pénzügyigazgatósághoz azokat a gazda-
kat, akik valamilyen ingatlan vásároltak az el-
mult esztendőben, ha ez az ingatlan nem is
nagyobb néhány négyszögölnyi citekföldnél. Ide-
benn azután megkérdezik tőle, hogy mennyit
adott az ingatlanért, mikor vette, kinek fizetett
érte és főképpen aziránt érdeklődnek, hogy miből
fizette ki a vételárát, honnan volt rávaló pénze.
A válasz legtöbbször az, hogy »vót egy kis spó-
rított pénzünk a ládafiában«. Ebből a spórolt pénz-
ből származnak azután a bajok. A gyanútlan gaz-
dák megtudják a pénzügyigazgatóság hivatalos-
baiban, hogy

sulyos adóügyi kihágást követtek el,

mert be kellett volna jelenteniük készpénzvagyo-
nukat is és azzal, hogy nem jelentették be, »va-
gyoneltitkolás» vétkébe estek, amiért az érvény-
ben levő törvények és rendeletek szerint birság
jár.

A sarokbaszorított gazdák erre nemigen tud-
nak mit mondani. Zavartan hallgatnak, forgatják
fővegyüket és lehajtott fejjel ballagnak el a pénz-
ügyigazgatóság palotájából, akárcsak az igazi bü-
nösök, akiknek most már reszketniük kell a
megbántott társadalmi rend megtorlásától. Hiába
gondolják át magukban a dolgot, hiába hiszik
azt, hogy semmi bünt nem követtek el, hogy
nem vezette őket semmiféle rossz szándék, hogy
senkit sem akartak megkárosítani, az eljárás meg-
indul ellenük vagyoneltitkolás címen. Pedig egé-
szen ártatlanok.

Nem tudják, hogy odahaza,

a ládafiában vagyont jelent az a néhány
pengő, amely esetleg esztendőig tartó
kényörtelen takarékoskodás gyümölcse,
amely verejtékes fillérekből gyűlt össze

a maguk megrövidítése által. Kevesebb dohány
égett el a csorba cseréppipákban, kevesebb
bor folyt le a megszűkült torkokon, hogy minél
gyorsabban szaporodjanak a fillérek a ládafiá-
ban, hogy minél hamarabb együtt legyen az a
néhány pengő, amely arra kell, hogy odaragaszt-
hassák néhány lánc örökföldjükhöz a szomszédos
citeket. Hiába bizonykodnak önmaguk előtt is,
hogy nem akartak ők eltitkolni semmit sem,
nem is titkoltak el, hiszen az a néhány pengős
spórolt vagyon, ha meg is bujt eddig a láda
mélyén, ingatlanvagyonná változott át, tehát nap-
világra került, számontarthatják az adóhivatalok,
behajthatják az érte járó adókat és be is hajt-
ják szigorúan, ez az okoskodás nem állhat meg
a paragrafusok rohamcsapatai előtt, erőtlenség,
gyengén, tehetetlenül omlik össze.

A szegedi tanyákon még sem tudják megérteni,
hogy

miért jár birság az önsanyargató taka-
rékoskodásért,

amikor olyan hangosan hirdetik mindenfelől a
takarékoskodás elvét, amikor nyilvánvaló, hogy
a mai áldatlan időkben takarékoskodni majdnem
egyet jelent a gazdák, a törpebirtokosok számára
a koplálással, hiszen minden félretett fillér szá-
tól elvont falat ára. S téli hónapok meddő insé-
gében elkelte volna a háznál mind a két malac
is, hiszen annyi sok az ennyivaló kérés szája, de az
egyik azért bekerült a piacra, ahol bizony igen
keveset adtak érte, de valami jutott mégis a láda-
fiába az árából, hogy gyarapítsa a titkolt vagyont.
Ezt a pénzt minden nagyobb megerőltetés nélkül
el lehetett volna élni is, hiszen cipő kellene az
iskolába járó gyerekeknek, melegebb kendő az
eladó lánynak, aztán félesztendeje, hogy az öreg
csizma is fejelés után sir, de csak bujjanak el
inkább a fillérek a ládában, ott a legjobb he-
lyük, hogy azután hamarabb segítsék hozzá a
kenyeret, pénzt, adóra- életrevalót termő földet
a megnagyobodáshoz. Gyarapítani kell a föld-
det, egyenkint kell megszerezni hozzá minden
újabb négyszögölet, mert hát sok a gyerek, gyors-
san felcseperedik valamennyi és úgy is szét-
szagattja azt a kicsit is, ami van. Legalább
mindegyikre valamiképp nagyobb darab jut,
ha majd osztásra kerül a sor.

Nézik, forgatják a pecsétes írásokat a szegedi
tanyákon és nem tudják megérteni, hogy miért
jár birság a takarékoskodásért.

MAGYAR LÁSZLÓ.